

!!! V. M. E. S. A. V. I. S. T. R. A. !!!

!!! P. E. S. R. A. S. U. F. E. R. A. R. E. A. !!!

Diurnalul glumetiu sociale-politicu-tocu.

Diurnalul acesta ește totu în a
două Marti-săra; dar' prenume-
ratiunile le primescă în tôte dîlele
IMPRIMARI'A „GEORGIU LAZARU”
in Gherl'a — Szamosujvár.

Pretiul de prenumeratiune:
pentru Austro-Ungaria: pre
unu anu 6 fl., pre 6 luni 3 fl.,
pre 3 luni 1 fl. 50 cr.; — pen-
tru Strainatate pre unu anu e
8 fl. — 20 franci — lei noi.

Tôte siodenile, diurnalele de
schimb, produsele literarie
si reclamatiunile suntu de a
se tramite la: **Redactiunea**
diurnalului in Arad, strata
Teleki nrn 27.

Publicatiunile se socotescu cu 2 cr.
de fie-care centimetru quadratul
ce-lu occupă în diurnal, adaus
30 cr. tace timbrale de fie-care
inserare. La repetri mai dese se
acordă reduceri insemnante.

Leulu, Canele si Vulpea.

— Fabula. —

Pre cându Leulu falnicu eră rege 'n lume
Si se 'nchinău tôte la-alui mandru nume,
Vulpea inca-ajunse secretariu de statu
Prim'a protectore la gaini din satu;
Deci cum bland'a luna in nori se-ascundeau
Si cocon'a Vulpe la plimbari esia;
In caftanu-i mandru veselu futură
Pene, din cocosii care-i jupuid.
Incâtu prin unghetie si pre lângă siuri
Se tragea căsî candu ar' luă mesuri
Si-apoi deminéti'a candu se 'ntorcea-acasa
'Si ducea trei-patru se-aiba la-a ei mésa.
Ast'feliu trecuru dile, bietele gaine
Se strecurău si-ele cu adi si cu mâne
Incâtu vediendu Leulu „marele 'mperatu“
Că-unu isvoru multu dulce se-a fostu mai secetu,
Chiama pre „N'aude,“ unu vechiu fidelu câne
— „Multi ani cu dreptate se domnesci stapâne!
[Dice vechi'a sluga, cu capulu plecatu]
Sire! sum de facia cum mi-ati demandatul!“
— „Bene, dîce Leulu, scin că-mi esti fidelu,
Trebe că-i la mijlocu unu lucru misielu:
Bietele gaine pieru neincetatu,
Tesaurulu tierei e amenintiatu,
Cu 'ndoita paza trebe se veghezi
Pe furulu netrevnicu se mi-lu arestezi.

Deci in năpte-ace'a canele 'ngrigîtu
Cu tóta incordarea s'a pusu la pânditu,
Nu multiu inse ascéptă, éta se ivesce
Protectoreea Vulpe si-'n siopronu grabesce
Dar' cum ea 'si intinse lab'a spre gaini
„Hapu“ canele dîce, te-arestu pâna mâni,
Vulpea se smâncescă votindu se se smulga
Si mai fara pele o scapa la fuga,
La palatu alérgha dicându: că-are multe
Leului se-i spuna, cere se-o asculte;
Leu'n tronu se-asiédia, sfenici se-adunara
Prevediendu: că trebe că e reu prin tiéra;
Deci incepe Vulpea:

— „Sire!-am prinsu de veste
Că gainarimea tóta se stîrpescă,
Deci că protectore, m'am pusu la pânditu,
Si sciti cine-i furulu celu afurisitu?...
Chiar' fidelulu câne, credeti ce spunu eu,
I'am prinsu asta năpte pre cuventulu meu!“
Leulu se-nferbenta si sbiara turbatu:

— „A! tu esti de vina câne blastematu!?
Si fora se-asculte alui tânguire
I-i aplică 'ndata aspra pedepsire,
De-unu stîlpu 'lu legara, cu-unu lantiu de petiôre
Condamnatu sermanulu! sub unu focu de sôre,
Unu anu bictulu câne trece 'n suferintia
Ér' Vulpea onesta, si cu influenția,

In o năpte înse, Leulu, din templat
 Prin gainarime ese la plimbare,
 Si aice minune, de-o dată aude
 Sbieretu că din gur'a mortiei celei crude,
 Deci fuge 'ntru-acolo și o! ce minune!
 N'ar' fi crediutu dinsu pentru 'ntrég'a lume,
 Coconiti'a Vulpe fara indurare
 Facea 'ntre gaine o cruda vânare.
 Leulu incretiesce fruntea lui cea lata,
 Vulpea stă'n uimire-i — că stălpă — nemîșcata:
 — „Serva blastemata, plinu de-astută
 Tu ai produsu in tiéra-mi multa misielia,
 Intrigantu fațiarnicu, ce me-ai amagitu
 De pre servii-mi sinceri i-am nefericitu!“
 Indignat u i dice Leulu in furia:
 — „Cum ai fostu capace de-asié misielia?
 Piéra din a mea fația si-alu teu mărsiavu nume
 Fia de 'ocara si de rîsu in lume!“
 Si mergându la câne ce gema 'n dorere
 De unu anu de dile strinsu in lantiuri grele
 Dice, versandu lacremi: — „Servitoriu iubitu
 Multu vai! in viétia te-am nefericitu!
 Liberu esti de astadi si că resplatiire
 Pentru-a t'a nejusta, lunga suferire
 Cere dela mine ori ce vei voi
 Si a t'a dorintia se va impleni!“
 Si dicându acestea lantiulu i-lu deslăga
 Asceptandu se védia ce o se-si aléga
 La acestea tôte cânele respunde:
 — „Am eu o dorintia,... nu vi-o voi ascunde...
 Nu ve ceru onoruri, demnitati pompöse
 Nici a curtiei văstre intrigî rusinöse
 Nu-mi trebe avere, nici caftanu domnescu
 Dreptu desiratatiune eu le socotescu;
 Ci vreau din oleiulu celu de pretiu nespusu
 Din care că rege Sire! a-ti fostu unsu...
 Inca chiar' din léganu, — vreau se-mi dati unu picu
 Si-apoi alt'a Sire! nu ve ceru nimicu...“
 — „Vei ave oleiulu celu multu pretiosu
 Spune-mi de ce-ti trebe si spre ce folosu?
 — „Me-oiu unge cu densulu, că Leu si cu Câne
 Se nu se aiba 'n lume nece-o data bine,
 Cânele, din curte-ti se fia-alungatū,
 Leulu pre la tiéra se fia latratu;
 O! nu-mi trebe Sire! unu altu daru alu teu
 Platit u fia 'n mene intregu neamulu meu!“

Cându pentru sănt'a dreptate in locu se fui ascultatu
 De cei cari suntu la potere, esci trântit u si alungatū,
 Atunci băt'a si la cale, mergi de cărca-alu teu norocu
 Pre-altu tiermu, scuturandu pravulu si lasandu-lu

[pe-acelu locu...]

Cene-ti face-o data reu
 'Ti va face totu mereu!

Vbm.

PE RAVASIU.

Septeman'a trecuta, a fostu ce'a ce va fi si septeman'a viitor, ce'a ce este tota iern'a — Serbatori, baluri, serate, er' serbatori si mai alesu visite pentru serbatori.

Nu sciu căti sfinti si căte sfinte se gasescu in ceriu, si dorescu din sufletu că acestu studiu statisticu se-lu facu cătu se pote de tardiu. Am gasit u inse pe pamant, adeca in calendare, peste 449 de sfinti si 62 de sfinte. Constatu in trécatu cu o adevarata machnire că numerulu femeilor care au meritatu raiulu este multu mai restrinsu de cătu alu barbatiloru. Pe a cui socotela se pui acesta diferintia? Pe a mortalitatiei? seu o fi de vina editorului calendarului, care fiindu barbatu a facutu partea leului pentru sfinti?

Mai constatatu că acesti sfinti au căte o tovarasia nu numai in ceriu, der, chiar' in calendare. Spre exemplu, Constantinu cu Elen'a, Ioachimu cu Ann'a etc. Aceste binecuvantate suflete besericesci, au pe pamant si in fia-care orasii unu numeru insemnat de procuratori insarcinati de a le transmite in ceriu cuvintele „se traiesci“ rostite de o suma de persone! — cuvinte cari remanu fara folosu nu numai pentru sfinti, dar' adesea din nenocire si pentru procuratori.

In diu'a desemnata de calendariu pentru acesta corvada, — unele persone punu o santinela la porta cu insarcinare de a culege cartile de visita pe care unii 'si scriu numai numele, er' altii 'si afisieaza tota vanitatea, — atunci cartea de visita este unu adeverat u pomelnicu de titluri.

Alte persone, 'si deschidu cas'a, facu focu in salonulu care stă mereu inchis, redica invelitoarele dupa mobile, se impodobescu cu haine scose cu totu dinadinsulu din fundulu ladei si miroindu inca a camforu.

Apoi incepe procesiunea.

— Ah! buna diu'a! Ce mai faceti?

— Bine multiemimu! Te felicitu.

— Ciudat lucru? Felicitari pentru ce? —

Pentru că ai fostu botezatu Nicolae, Grigore seu Vasilie? Mâne te poti aruncă in apa seu in focu pentru a scapă vieti'u unui omu. Puçini te voru cunoscce ce fapta frumösa ai facutu. Inse toti ne credem detori de a sci că pe cutare lu chiama George, Grigore, Dumitru si că trebuie cu ori ce pretiu felicitatu de acesta multu meritösa intemplare! — Numai vorbescu de cuvintele „Uf! bine că am seapatu!“ rostite de cei ce primescu si de cei ce suntu primiti.

Max.

* * *

Pre Vladic'a dela Gherl'a inca-lu gratuléza din grosu *Calicul* si *Cocoșul roșu*.

* * *

Calicul calicesce urtu pre S vent i'a s'a vladic'a dela Gherl'a. Elu scrie negru pe albu:

„Nu e temerea de romanisare motivulu, din care nu ceteresce Sânt'ia S'a episcopulu gr. cat. dela Gherl'a, Szabó, séu pe romanesce „Curoitoriu“, jurnale si carti romanesce. Sânt'ia S'a n'a petrecutu inca timpulu recerutu la Gherl'a, care indreptatiesce presupunerea de indreptare. [Cu tóte acestea nu credem se se afle unu singuru omu in tóta Dieces'a Gherlei, care se nu voiésca a-lu absolvá in totu momentulu! — sciendu că prin acést'a ar' scapá si dieces'a de a i se mai *curoi* curele late de pre spate. — „G. S.“]

„Alt'cum chemarea apostolica a Sântei S'ale insu-si, nu-i concede a cetí jurnale si carti romanesce, de cari dispunemu noi adi. Ceteresca ori-cine epistol'a Sântului Amfilochiu episcopu alu Iconici catra Seleuc episcopulu, despre cartile primite si prescrise pentru cetire, si se va convinge, că intre cartile, cari suntu concese de sântele canóne nu se afla nici Memoarele lui Siulutiu nici Gazet'a Transilvaniei séu Observatoriulu, ma nici batâr' Calicul.

„Ér' déca ceteresce parintele episcopu Szabó — dupa cum i se impulta — cu atât'a predilectiune jurnale si carti magiare, cari inca s'ar' poté calificá de anticanonice, ast'a e cu totulu alta caciula. — Nu trebue trecutu cu vederea, că de cându au lăsatu bisericiele nóstre romane lângă „dreptcredinçiose“ si epitetulu „autonome“ se chirotonescu episcopii nostri dupa canónele marelui patriarchu Tisza. Ce privesce rangurile de hierarchie mai inalta a bisericelor romane din Ungari'a, pôte suflá Melchisedec in pásatu cu rînduial'a lui.

„Deci nu e mirare, déca ceteresce Sânt'ia S'a parintele episcopu Szabó numai carti si jurnale magiare. Sânt'ia S'a a juratu nestramutata credintia pe apa si pe uscatu in canónele patriarchului Tisza in faç'a carui'a cânta fidelu cu psalmistulu Davidu: „Facile picioarelor mele, si lumina cararilor mele este legea t'a.“ — [Slaba faclia si intunecata lumina! că multu se impiedeca si greu ratacesce la impainginit'a-i vedere. — „G. S.“]

„In fine nu intielegu pentru-ce se impedeca lumea româna atât'a de episcopulu Szabó. In tóta istori'a universală si bisericësca nu vei aflá batâr'u unu curoitoriu, in care s'a nascutu vr'o idee mare. [Remâie dara ori care *Curoitoriu* la aculu seu si nu strice cu prost'a s'a curoitura, o materia alésa din care o mâna buna poté face o frumósa podóba Besericei si Natiunei. — „G. S.“] Si apoi in secolulu presentu alu esecutoriloru de dare, unu curoitoriu mai multu séu mai puçinu [adeca mai

puçinu da dar' mai multu *ba, ba, ba*, si éra *ba*, căci ni-e amaru sufletulu si de-estu unulu! „G. S.“] totu trebue se cântamu noi: „Fericiti cei golani, că acelora e imperat'i'a deficitului.“

* * *

Cocoșul roșu cocoșeșce cu dragu pre S vent i-a S'a vladic'a dela Gherl'a, pentru-că acest'a se-ar' fi induratu a-i dâr' căte-va grauntie*) — abonându-lu pe acestu anu. Sum *Toma* fația de acésta descoperire a Cocoșului roșu, totusiu din respectulu ce 'mi insufla crést'a lui cea cocoșasca, i-o credu acést'a, — dar' in schimbu *rogo humillime* se-mi credia si d-s'a Cocoșul roșu ca S vent i'a s'a cu multu mai inainte a probat a inchia cu mene legatura de fratia, rogându-me se-i fiu organu officiosu a tuturoru lucrariloru s'ale dictatoriali; dar' eu? — *departe dela mene astfeliu de gsüfterei!* . . .

* * *

Care cu care. Gambetta arangiaza peste iérna mai multe serate (soiré), la cari nu invita pre nimenea, primesce inse cu complesantia pre ori cene vré se partecipe la ele. De sene se intielege ca nu mergu la seratele lui decât u rudeniile si amicii densului si acei cunoscuti ai lui cari se socotu in dreptu a conversá si petrece impreuna cu publiculu alesu care s'a indatinatu a se intr'uní la aceste serate. Se intempla ca une-ori si ómeni din clasa mai inferioara 'si iau curagiul de-a cercetá pre marele republicanu in stralucitale salóne a densului, parte din curiositate, parte ca sciendu-lu si pre elu mare democrat, se socotu de-o categoria cu densulu. Gambett'a primesce cu multa affabilitate si pre acesti'a. — Acésta impregiurare ne reamintesce casulu unui asemenea democrat din Washington [Statele unite Americane.] Unu caletoriu francesu, petrecându tempulu in Washington, a condusu intru-o séra una birja cu scopulu de-a face unele visite in orasii. Coborindu-se in direptulu unei case dîse birjariului se-lu ascepte afara ca apoi va ave de-alu duce mai departe.

— „Multu vei intardiá in lontru?“ intrebă birjariulu.

— „Ce-ti pasa ori cătu voiu intardiá. Eu ti-oiu platí dupa tempu — respunse francesulu.

— „Bene, bene!“ reflectă birjariulu — „mi-ar' placé totusiu se sciu cătu vei intardiá, căci déca ai remané multu in lontru, m'asiu repedî si eu pâna la „cas'a alba“ că-ci astadi e soiré la Lincoln [presidele republicei] si asiu dorí a stringe mâna de fratia cu elu.“

*) Anevoia credenu pentru-ca scimu ca S vent i'a s'a nu se indura nici de miserulu cersitoriu care-i cere o bucată de pâne pentru alinarea fomei s'ale. G. S.

Oda la mosiu Ometu alias Zapada de Nea.

Unu óspe splendidu frumosu
Cá lumin'a laminosu
Se tăvale adi pre josu;
Totu me miru, cine l'a scosu
Din locasiulu lui pomposu?

Dómne multu e albu si fina
La parere-acestu vecine,
Care ne opresce-n cale...
Dar' e aspru, i rece tare!
Totu me miru, cine l'a scosu
Din locasiulu lui pomposu?!

Dar' nu sciu ce óspe-i elu,
Cu tóte că-i frumusielu,
Cá ochii ni-i schinteiéza
Si corpulu ne-electriséza.
Rogù-te óspe frumosu
De ce te-ai coboritu josu?

Elu ne umple de mirare,
Noj 'lu numimu aratare,
Si fenomenu unii-i dicu;
Dar' de candu se ivi-i frigu.
Spune-mi tu óspe frumosu,
De ce te-ai coboritu josu?

Oh! că cu a lui albiala
Ne-a adusu noua receala
Si frigu mare, geru si ventu,
Óspele nostru nu-i santu!
Óspe mandru, éta-ti dicu:
Mergi dela noi că ni-e frigu!

Dar' elu nu merge turbatulu
Ci cutriera totu satulu,
Si din satu si din cetati
Se repede-intóte parti.
Óspe mandru, éta-ti dicu:
Mergi dela noi că ni frigu!

Dar' se vedi e facatura,
Acestu mosiu cu barba sura
Nu se duce dela noi
Ci croesce taine noi.
Méi mosinege mergi de aci
Cá dieu te voi opari!

Éta-lu, ambla printre fete,
Si le face mai cochete
Decum fura pân'aci...
Mosiu, te-oiu opari!

Nu vedi fetele de-arendulu
Pre unde le sbóra gândulu
Decându mosiulu urgisitu
S'a pusu si le-a rumenitú?
Mosiu, afurisitu
Dute de unde-ai venitú!

Decându intrà elu in tiéra
Si se pusè pre pornéla
Câte fete affa 'n drumu
La tóte le face fumu.
Bine, bine, mosiu
Ti-oiu scurtá eu căile!

Care féta e mai mandra
Si apare cea mai blanda
Intr'-atât'a s'a albitu
Si că néu'a s'a recitú;
Méi mosimege schimba-ti pasulu
Cá de nu 'ti turtescu nasulu!

Cându ar' fi din tiér'a mea
Se fiu Turcu de-asiu dice „ba“
Ori si căte de-ar' comite...
Dar' óspele nu-i cu minte,
Ci-i unu nérodu veneticu
Ce ne-aduce gera si frigu.
Éta că-ti spunu mosiule
Scurtezá-ti cararile!

Nu-i destulu e'avemu in tiéra
Apoteci cu rumenéla,
Si cu parfumarii scumpe,
Mai veni-si si tu din munte
Se-ti bati numai jocu de noi;
Éta ca-ti dicu mosiule,
Mai scurtezá-ti córnele!

Nu-i destulu că pân'-acum'a,
Câtu aievea câtu cu glum'a,
Cocónele ne-amagiau
Si că ne iubescu diceau,
Dar' acum venisi aci
Se le 'nveti a si minti!
Méi mosinege fugi 'n luine,
Cá te párlescu cu-unu tatiune!
Ce? schimbasi fetele nóstre?
Le facusi sîrete próste?
Le umplusi nasulu cu fumu
Se le lasi de rîsu in drumu?
Bine, fia ale t'ale
Câte ti-au datu ascultare!..

Chiar' că tene 'su adi si ele,
Mândre, pline de albele,
Dar' 'su reci, si o poti sci
Cá si tine se-oru topi.
Candu vei fi tu verde june
Voru fi ele socii bune!

Mosiule cu gându dracescu,
Éta că ti-o prorocescu
Cá te vei prefate cétia
Si apa, si sloi de ghiacia,
Si mocirla, si apoi
Te vei duce dela noi;
Éra noi vomu remané
Unde ne-ai aflatu, colé
In pamentulu stramosiescu...
Tiene mente ce-ti vorbescu!

Ce-a fi atunci de satelite,
De moimele-ti iscusite
Ce pre tin' te-a imitatú
De cându la noi ai intratú?
Prorocesele tu loru,
Cá tu le-ai fostu instructoru!
Paremise-'ti-e rusine
C'oru pati-o că si tine;
Nici din tine omu galantu,
Nici din ele diamantu.

CIOCANU GAVRILA

in birtu la mandr'a Mariutia.

Hei Mariutia, Mariutia dragă! ien' adă-mi inca-o litrutia de vinu cu pelinu că se-mi mai potolescu alu meu chinu, — că au trecutu mai bine de-unu anu de cându nu te-am vediutu; si dómne, dómne, doru mi-a mai fostu de tene. — Hei că asiu fí intratu io mai adese-ori la voi, da audiendu că pop'a est'a, care a tienutu in anulu trecutu aren-dă mosior'a „Gurei Satului,” a inchisu tóte bir-turile din satu, amu fostu silitu se-mi parasescu satulu si se cautu la orasiu leaculu tâmaduirei, dela a carui isvoru din birtulu vostru se luáse cepulu.

Mei drace! dfce că se nu bemu vinu, se nu bemu palinca! d'apoi ce-omu bé? — că dóra numai nu ni-omu pune se horpotimur tóta ap'a din fântâni, ca apoi din ce ni-oru face muierile zama si de de-mancare, cu ce ni-omu spalá pre noi si hainele nóstre?! — Au nu scí cuviosi'a s'a că Faraonu care se incercáse se sece marea rosia a platiu cu viéti'a acést'a patima de a bé apa — inne-cându-se elu impreuna cu intréga armadi'a si calarimea s'a: precându Moise cu toti evreii sei (innecatutu-se-ar' fí si ei) a scapatu intregi, cinstiti si sanetosi, pentru ca a lasatu marea in tréba'sa si a luatu inainte ploscile. — Ei si apoi de-omu bé apa: ce o se facemu cu vinulu si vinarsulu?.. Ha, ha, ha, de buna séma o se-lu damu la vite si

galitia! — Ba ca chiar' frumósa privelisce ar' fi: ici unu bou huitiandu-se in drépt'a si stâng'a, colo unu cocosiu intinsu pe spinare, dincolo unu câne horcaindu, mai departe o mâtia proptindu-se de unu gardu, si unu berbece dându-se preste capu, unu calu horindu si fluerându si unu bibolu jocându si chiuindu... Ei dara, că ve-ar' umflá risulu ve-diéndu atâte dobitóce bête!... Da de omu inca ti-mai mare dragulu cându 'lu vedi că-si face voi'a! Deci adă vinu... vinu si palinca, că scíi tu ho-rea mea:

Vinu asiu bé, palinc'a-mi place,
Gazda mare nu me-oiu face;
Nici nu-mi trebe se me facu,
Numai se-mi traescu pe placu!

Vinu, Mariutio! vinu si palinca si éra palinca si vinu că se-mi facu astadi voi'a deplinu, că am scapatu de orasiu — ardă-lu foculu! — Hei, că nu-i viéti'a la orasiu că la satu!... Vileminele si Rozsiclele nu te scíu desmierdá cu atât'a gingasia si dulcétia că Mariutiale nóstre. — Apoi te si trage de te frige!... Ce socoti unu vladica, redicatu si elu din opinca că si noi, nu-ncape intr'o curte mare mare, mare, mai mare decâtú de trei ori amen-doué bisericile lui si din plat'a de vré patrudieci— cincidieci mfi de sloti abia pote traíi sermanulu

de pre-o dî pre alt'a, necum se mai pôta rumpe cev'a pentru visitatii canonice si scolari seraci, ori pentru institute publice si gazete romanesci; — apoi cum asiu fi potutu-o duce io, care lucru cu septeman'a de-alungulu pâna ce potu câscigâ cîte unu slotisioru, si apoi mai amu si mila de celu mai seracu decâtû mene.

Vinu!... vinu... Mariutia draga! că scfi tu vorb'a ce'a:

Vinu-i pentru noi,
Nu e pentru boi;
Deca-lu bagu in matia
Elu 'mi esa-'n facia;
Si-ori-câtu dau ocolu
Elu me da de golu...

Ungari'a progreséza.

S'a disu adese-ori că Ungari'a nu progreséza. Acést'a nu e adeveratu.

Ungari'a progreséza — pe terenulu contribu-tinniloru.

Din anulu 1838 pâna in 1847 se platia in Ungari'a pe anu dare de circa 20 milioane;

din 1848 pâna in 1857 cîte de 58 milioane pe anu;

din 1858 pâna in 1868 cîte de 85 milioane pe anu;

din 1868 pâna in 1877 cîte de 1000—142 milioane pe anu; de-atunci progresele ce face pre acestu terenu suntu aprópe ametitóre de capu.

De aici se vede curatul că Ungari'a progreséza — catra sapa de lemnu.

Viéti'a in Carnevalu.

In de-dulce 'n Carnevalu
Precum altii 'lu numescu
Viéti'a, traiulu este dulce
La poporulu românescu!
Sfâraie labosiulu plinu
De cîrnatiu pre jaru pre vétra
Er' placintele se-ntindu
Pre o lespede de pétra!

Fetiorasii se chitescu
'Si punu flori 'n pelaria
Si-apoi ei toti la o casa
Alérga la veselia!
Er' candu se-nsóra vre-unu june
Cu vre-o feta de prin satu
Atunci flăcăi mai alesi
Ambla-'n case la chiematu!

Tand'a si Mand'a.

T. Ce' deosebire este intre Aten'a din vechime si Aten'a de astadi?

M. Ace'a că locuitorii Atenei vechi se numiau Elini ér' locuitorii Atenei noua se numescu Greci.

T. Si ce deosebire este intre Grecii din Aten'a si intre Grecii din Blasiu?

M. Ace'a că Grecii din Aten'a au prea multu spiritu de viétila si doru de marire resboinica si pentru ace'a nu incapă de Turci, ér' Grecii din Blasiu au prea mare iubire de trândavia si dragoste de impodobire si pentru ace'a i-i strimtorescu asié de tare Armenii incătu adi mane nu voru incapă de Jidani.

T. Mèi Mando! Én spune-mi tu mie: — de ce se dice „care ti e limb'a mamei“ si de ce nu se dice „care ti e „limb'a tatalui?“

M. Prostule. D'apoi pentru că mamele 'su cu limba lunga.

Gacitura de deslegatu

de catra ómeni cu sfatu.

... umea bine me cunósce, de-ace'a fuge de mine,
... ncătu mi-a venitu a crede că sum dracu impielitiatu;
... ulti inse cu lingusire 'mi facu complimente fine
... a unii in bigotismu-si me marescu neincetatu.
... stadi inse dau de draculu, adeca me temu c'oiu dâ
... ai alesu candu cugetu bine ce mijloce folosescu
... cei'a, ce-mi vîfra nasulu unde nu-'mi fierbe 6l'a,
... ândindu ei — precum se vede — că eu o se biruescu,
... nimicii cesti poternici de care-su incungîurata.
... marîtu inse si prostu e celu ce astadi inca crede
... eusit'a fericita, a unei intunecata
... stadi, in seclulu luminei, candu si orbulu lumea-o

[vede!]

J. P. R.

— Se se suplinésca initialele si isprav'a-i gat'a. —

Terminulu de deslegare e 10/22 fauru. — Intre găcitori se voru sortiá cărti — nu de jocu.

Apel

catra onoratulu publicu romanu.

Negur'a universala, ce acoperia cieriul poporului roman din Ungaria si Balatu, se sparse in anul 1829 chiar in partile resaritene ale patriei, si anume in regiunea Crisiului negru, prin un'a stelisiora aprinsa de marele episcopu Samuil Vulcanu, cu redicarea primului gimnasiu romanescu, in capital'a dominiului seu episcopescu si anume in orasul Beiusiu. Spre acestu scopu amentitulu Mecenate zidi edificiul scolei cu un'a redicatura, si depuse pentru lipsele invetiamentului 35,000 fl. moneta conventionala. Pre atunci in acestu gimnasiu se instituira numai patru clase, dar' la 1836, dupa ce mai largi edificiul scolaru si mai adause catra cele 35,000 inca 40,000 fl. m. c. totu acel'asiu nemoritoriu episcopu esoperă sistemisarea gimnasiului cu două clase normali si siese gimnasiali, accentuandu in literale fundationali, ratificate si confirmate de regele Ferdinand V, ca acestu gimnasiu 'lu institue mai alesu pentru romani „prae primis vero in utilitatem et culturam nationis valachicae opis et culturae omnino indigae“ era pre fruntariulu edificiului inscrise „Educationi juventutis huius provinciae.“

Estu-modu dotatu si sistemisatu stete acestu gimnasiu unicu romanescu in Ungaria pana la anul 1851, candu cu sistem'a noua trebui se se transforme si elu seau in gimnasiu inferioru cu patru, seau in gimnasiu superioru cu optu clase. Atunci, dupa consultari premerse, consesulu profesoralu sub presidiulu consiliariului scolasticu Iosifa Papp-Szilagyi, in presintia si sub auspiciile episcopului Vasiliu Erdélyi, decisè organisarea gimnasiului cu optu clase in sperantia, ca se va poté cascigá unu modestu ajutoriu din fondulu studieloru, si asia urmà in anul 1852 deschiderea clasei VII si in 1853 a clasei VIII, candu se concese si tienera esamenului de maturitate (bacalaureatu.) Prin pre innal'ta résolutiune dto 18 septembrie 1853 confirmandu-se aredicarea gimnasiului la optu clase, i s'a placidat din fondulu studialoru unu ajutoriu anualu de 3530 fl. m. c. care l'a si primitu regulatul pâna la finea anului 1877, cându inaltulu ministeriu alu cultelor, sub cuventu ca gimnasiulu are fondu suficiente pentru acoperirea lipiseloru s'ale, detrase acestu ajutoriu, cu carele a potutu se subsiste pâna acilea.

Din ratiociniele fondului gimnasialu, cari se substerne in totu anulu la inaltulu regim, este inse evidente, ca capitalulu fondului cu finea anului 1879 a fostu 112,751 fl. 37 cr. v. a., la cari in anulu curente primindu-se din legatulu episcopului Iosifu Papp-Szilagyi sum'a de 9930 fl., de presinte fondulu gimnasiului face unu capitalu de 122,681 fl. 37 cr. v. a., carele cu 6% aduce pre anu unu venitul de 7360 fl. 88 cr., din cari inse detragandu-se interesele, ce obvinu dupa unu capitalu de 20,000 fl. ca beneficiu de pâne pentru scolarii miseri in intielesulu foundationelor, spre acoperirea salarielor profesoralu, reparatiunilor si altoru lipse gimnasiali remane numai unu capitalu de 102,681 fl. 37 cr. cu interese anuali de 6160 fl. 88 cr. Acesta suma impartita intre 12 profesori gimnasiali si unu docente normalu si spesele gimnasiali, nu ajungu unui profesoru nici 500 fl. la anu, adeca nici atât'a câtu are unu cancelistu la tribunalu!

Ce e dreptu, Illustrissimulu domnu episcopu diecesanu, ca si fericitulu seu antecesore, pentru ameliorarea sortiei corpului didacticu anualminte sururge cu una summa grationala de 1000 fl., dara nici cu acesta nu

este ascurata subsistintia profesorilor si a gimnasiului, caci in intielesulu noului planu de invetiamentu avendu se capete fia-care profesor aprobatu côte 1000 fl. pe anu, numai spre acestu scopu se ceru anualminte 12,000 fl., apoi unde suntu spesele pentru reparatiuni, pentru completarea museului fizicalu, a colectiunilor naturali, si a altor medie de invetiamentu! Din aceste este evidente, ca in imprejurariile de facia esistintia acestui institutu nationale a devenit problemaatica.

Onoratu publicu romanu! Prin aceste descriendu in liniaminte principali istoriculu acestui gimnasiu si starea-i materiala, trebuie se dàmu tributului adeverului amentindu, ca acestu institutu de invetiamentu a corespunsu pre deplinu scopului seu, ca-ci dela inceputulu esistintiei s'ale pana in timpii de facia adunandu-se la sinu-i principalminte tinerimea romana, aici a avutu ocazie pre langa invetiarea studieloru prescrise a se cultivá si perfectioná in limb'a materna, care este fundamentulu culturei fia-carui poporu, documentu spre acesta ne este resultatulu, ca din acestu gimnasiu au esit sucesive barbati cari au ocupat si inca ocupa positiuni respectabili in functiunile civili si besericesci, si specialminte in societatea romana, de unde ni se impune sacr'a si nedispensabil'a detorintia, ca cu poteri intr-unite, se lucramu la ascurarea esistintiei acestui unicu gimnasiu superioru nationalu in patria!

Nu este aci locul se ne incercam mai departe a documenta si se facem disertatiuni academice despre necesitatea institutelor culturale si despre influintia lor ce au asupra ori-cărui poporu, ca-ci acestu adeveru a petrunsu de multu anim'a fia-carui romanu, care doresce inflorirea natiunii s'ale; chiamarea si scopulu nostru este ca dupa ce am oglindat stadiulu, in carele se afla gimnasiulu nostru, din carele de n'ar' poté inainta, este peritu, se apelamu la caldur'a animei fratiesci ca se sucurgeti cu ajutorie materiali pentru ascurarea lui, si acele se benevofti a le inainta la adres'a d.-lui Demetru Negreanu comerciant, cassariulu comitetului instituitu de inteligintia romana din Beiusiu si giuru spre adunarea colectelor benevole, ca estu-modu incat deca nu ne ierita sorteia se infiintiamu institute noue culturale, celu pucinu se ne implinim detorintia morală si nationala de a conserva ereditatea ce ne-au lasatu strabunii.

Ofertele marinimoase se voru publica in diurnalele romane, era onoratiloru domni colectori se voru espedă adeverintie de primire si de-a dreptulu.

Beiusiu 14 januarie 1881.

Comitetulu incredintiatu de inteligintia romana din Beiusiu si giuru cu adunarea de oferte benevole pentru gimnasiulu romanescu din locu.

Petru Mihutiu m. p. directoru gimnasialu, presiedinte. Vasiliu Papp m. p. protopresbiteru gr. or. Augustinu Antal m. p. protopopu gr. cat. Vasiliu Ignat m. p. advocatu. Iosifu Romanu m. p. advocatu. Demetru Negreanu m. p. comerciant, cassariu. Ambrosiu Cretiu advocatu. Paulu Popu m. p. advocatu. Teodoru Rosiu m. p. profes. gimnasialu, secretariu.

— Assecurati-ve semenaturile văstre contr'a grindinei! —

Societatea Actiunara Franco-Ungara

DE

ASSECURATIUNE

IN BUDAPESTA

— FRANCO-HONGROISE. —

din a carei capitalu foundationalu staverită în suma de

20 milioane franci și 8 milioane floreni in auru

s'a depusu deja prin actiunari in bani gat'a

10 milioane franci și 4 milioane floreni in auru

cari s'au ellocatu parte in cele mai de frunte bance din capitala parte in hartie de statu ung.

primesce assecuratiuni:

1. *contr'a daunelor cauzate prin focu si esplosiune, in edificia si obiecte miscatōre;*
2. *contr'a daunelor cauzate prin grindina in totu soiulu de produse economice;*
3. *contr'a daunelor cauzate prin transportu in ori-ce bonuri și marfuri espedate pe uscatu ori pe apa;*
4. *contr'a daunelor de chômage, adeca a daunelor cari in casuri de focu ori esplosiune urmăza din impuçinarea venitului ori intrerumperea și chiar' incetarea muncei;*
5. *contr'a daunelor cauzate prin spargere de iegi — gémuri la ferestre, oglindi etc.*
6. *pe vieti a omului, in specia: assecuratiuni de capitale, eventualminte si cu adausulu de a se esolvi inainte de mōrte la unu anumitu terminu, assecuratiuni de renta, pensiune si zestre.*

Acēsta societate, in fruntea careiă stău Domnii **Stefanu Bită** că presiedente, Br. **Bela Bánhidy** si **Eugeniu Bontoux** că vicepresidenti si **Ludovicu Moskowitz** că directoru generalu, avendu capitalulu foundationalu mai susu mentionat, tende onoratului publicu assecuatoriu deplena garantie in tōte privintele; si la contractarea de assecuratiuni oferra cele mai avantagiōse conditiuni si cele mai mari favoruri possibili, — ér' daunele obveniente le regulează si reintōrce in tempulu celu mai scurtu si in modulu celu mai convenabilu.

Offertele de assecuratiuni le primesc si deslusirile necesare le da cu tōta promititudinea Directiunea Societatiei din Budapest'a, precum si tōte agenturile principale si cercuale si alti plenipotentiati ai Societatiei.

1.

— Assecurati-ve superedificatelle văstre contr'a locuinței!